

– Vásáry Tamás annyira elfoglalt, annyi a felkérése, hogy a klasszikus vezető dirigensi szerepkört nem tudja vállalni. Nem tud jelen lenni például a próbajátékokon, az évad tervezés minden fontos pillanatánál, a szőlőmprobákon. Pedig kell, hogy zenei, művészeti gazdája is legyen az együttesnek. Hiába vagyok zenész, az igazgatás mellett erre nincs elegendő időm, ráadásul nem vagyok karmester. Szerencsére találtam már egy ideális személyt, aki a következő szezontól látja el ezt a feladatot. Hogy kiről van szó, azt majd áprilisban jelentjük be. Fontos, hogy legyen egy olyan karmester, aki mindenki játékát alaposan ismeri, tudja, miben fejlődött, és megfelelő utat jelöl ki az együttes számára. De hangsúlyozom, Vásáry Tamás mellett fogja ellátni ezt a pozíciót.

■ Milyen elképzelések, tervek szerepelnek még a következő, öt éves tervben?

– Nagyon fontos a hangszerbeszerzés, minden évben szeretném, ha jutna erre forrás. A Művelődési és Sportház, amelyet 1963-ban adtak át, nyert egy felújítási pályázaton, s a renoválás a következő szezonban elkészül. Van zenekari árok, és a hangversenytermi opera bérletet szeretném áthelyezni erre a helyszínre. A következő elképzelés pedig az, hogy a Klagenfurtban látott módon, buszos utakat szervezzünk a környékről és a hatá-

ron túlról az előadásokra. S így egy produkcióból minél több előadás szülessen.

■ Milyen most az együttes anyagi helyzete, hiszen korábban komoly nehézségekkel küzdöttek?

– Nagyon örülünk annak, hogy elnyertük a nemzeti címet, és annak is, hogy a tavalyi, rendkívüli támogatás beépült az idejébe, az államtól érkező összegbe. Soha ennyi pénzt nem kaptunk korábban. Remélem, hogy a város is akkora büdzsével segíti a munkánkat, mint a korábbi években, s felméri, hogy most az állami támogatás nem azért lett több, hogy az önkormányzati támogatás csökkenhessen... 140 millió Ft-ot kaptunk tavaly, szeretném, ha ez ebben az évben is megmaradna. Reálisnak kell lennünk, ha ezt megkapjuk, akkor elégedett vagyok, a következő évet pedig majd meglátjuk.

■ Sikerült elérni, hogy a város valóban örüljön annak, hogy ilyen együttese van?

– Korábban sem volt fanyalgás, csak rendkívül nehéz helyzetbe került Szombathely. Új intézményeket kaptak, ami nem tette egyszerűvé a gazdálkodást. Mindenkinek be kellett bizonyítani a saját fontosságát. A zenekar azonban megállta ebben a versenyben is a helyét, hiszen ez az egyetlen nemzeti rangú, külföldön is rendszeresen szereplő

együttes, amely öregbíti mindenütt a város jó hírnevét, hogy az Iseumról ne is beszéljék.

■ Azt látom, fontos szerepet vállalnak az ifjúságnevelésben, a közönségbázis kialakításában...

– Évente harminc-negyven ilyen hangversenyt adunk. Tényleg ne felejtsük el azt sem, hogy amikor ez a repertoár született, akkor még nem létezett külön szórakoztató zene. A komolyzene számított annak. Az volt a célunk, hogyha meghallják azt, hogy Savaria Szimfonikus Zenekar, akkor az emberek a szórakozásra, pozitív élményekre asszociálnak. Úgy érzem, ezt teljesítettük. Kisváros a miénk, úgyhogy látom, vannak olyanok, akik nyáron eljöttek az iseumi rockoperára, a Jézus Krisztusra, utána a filmkoncertre is jegyet váltottak, és ma már egy „rendes” hangversenyre is beülnek. Az a folyamat, ami korábban csak teóriaként létezett, működőképesnek bizonyult. Gyorsabban, mint gondoltam, hiszen öt év alatt már szignifikáns eredményeket értünk el. A legbüszkébb pedig arra vagyok, hogy az igazgatóválasztás előtt – a hagyományainknak megfelelően – a zenekar is szavazott, s a név nélküli, titkos voksoláson egyhangúan mellettem döntöttek. Most úgy érzem, ez óriási erőt ad, biztatást és az öt éve megkezdett irány folytatására ösztönöz. R. Zs.

Danubia Zenekar 2.0

Ács Péter tervekről, megújulásról, státuszokról

Ebben az évadban ünnepli alapításának huszadik évfordulóját az Óbudai Danubia Zenekar. A jubileumi szezonban teljes megújulás is vár az együttesre, hiszen január végén új arculattal, honlappal, kommunikációs és marketingstratégiával jelentkezik a zenekar, amelynek tavaly szeptembertől új művészeti vezetője van Hámori Máté személyében. Az ügyvezető azonban továbbra is Ács Péter marad, aki bár a hivatalos értesítést még nem kapta meg, várhatóan július 1-jétől öt esztendőre elnyerte az együttes vezetését. Számos ötlettel, tervvel kezd neki a következő időszaknak, s azt vallja, a legfontosabb, hogy mindig legyenek képesek azonnal alkalmazkodni a változásokhoz.

■ Már a kezdetektől a Danubia Zenekarral dolgozik?

– Nem, hiszen 1999-ben kerültem a társulathoz, akkor még az egyesület irányítójaként, és ezt a posztot egészen 2009-ig töltöttem be. Majd 2010-től kaptam meg az ügyvezetői megbízatást 2014 június végéig, s most az Emt. jogszabályainak megfelelően pályáz-

tam a pozícióra. A döntésről szóló hivatalos értesítést azonban mostanáig még nem kaptam meg.

■ Nem könnyű időszakban vállalta ismét a vezetését, hiszen a két évtizedes jubileum ellenére nincs túl kedvező anyagi helyzetben a zenekar...

– Összességében mégsem panaszkodom. A tavalyi éves árbevételről nézve azt kell mondanom, a kisebb, vidéki zenekarok szintjét megugortuk. Úgy látom, az idejébe költségvetésünk teljesen rendben lesz.

■ Mindent működtetni tudnak a rendelkezésre álló összeggel?

– Igen, hiszen jelentős a saját bevételünk, ami ellensúlyozza a kisebb állami támogatást. Persze részt veszünk minden pályázaton, amin csak lehet, legutóbb például a holocaust emlékévként nyertünk 9 millió forintot két koncertre. Az idejébe, a 2014-es esztendővel kapcsolatban pedig még egyáltalán nem lezárt az üzleti terv, hiszen számos pályázat csak most jelenik meg. Viszont az, amit eddig látok, már megnyugtató. A 2013-as év után az idejébe is meglehetősen stabil évnak ígérkezik a zenekar életében, anyagi szempontból.

■ *Pedig gondolom komoly anyagi terhet jelentenek a státuszok...*

– Harmincnégy muzsikust vettünk eddig állásba, és ez a folyamat folytatódik a következő negyedévben. Terveim szerint őszre már negyvenen, negyvennégyen leszünk. Aztán ennél a számnál – az ésszerű gazdálkodás jegyében – meg is állunk. Nem célunk a szimfonikus zenekar kategóriába tartozni, mert az a hangszerpark és minden egyéb téren túlságosan nagy ráfordítást igényelne részünkről. Jelenleg a koncepcionális megújulásra koncentrálnak, január végén sajtótájékoztatót mutatjuk be az új arculatot, honlapot, s számolunk be a következő szezonra vonatkozó terveinkről.

■ *Úgy tudom, próbajátékokat követően döntöttek arról, kit vesznek státuszba. Aki tag lett, az muzsikál azért más együttesben is?*

– Akit felvettünk státuszba a Danubiában muzsikál. A rézfúvós szőlamban van olyan művész, aki félállást vállalt az együttesnél, és félállásban zenél például az Operaházban. Hárman távoztak az Erkel Színház zenekarába, de ők ott kaptak státuszt.

■ *Miért éppen az ünnepi szezonban döntöttek a megújulás mellett? Ráadásul a jubileumi évadot is új művészeti vezetővel kezdték...*

– Összegyűltek az okok, amelyek a váltás mellett szóltak. Egyrészt 2014-től a törvényi szabályozás alapján, amelyik zenekar nem állásban foglalkoztatja a zenészeket, az nem részesül állami támogatásban. Ha pedig egy zenekar státuszokat teremt, az azzal is jár, hogy másképpen kezd el tervezni, hiszen a muzsikuskoknak biztosítani kell a fizetést, ki kell egyenlíteni a járulékokat, és bizony a büdzsé tervezésekor már nem havi 10-20 közötti szolgálattal számol. Másrészt saját rendezésű koncertekből, sorozatokból is többet kell életre hívni, az pedig az utóbbi időben kiderült, hogy az alapító-karmesterünknek Héja Domonkosnak erre jelenleg nincs elegendő ideje. Sokat vezényel továbbra is az Operaházban, vannak egyéb felkérései és külföldön is dirigál. A mai zenei életben óriási változások figyelhetők meg akár a tíz évvel ezelőtti helyzethez képest is. Nagy a versengés a helyszínekért, az előadókért, a közönségért, a médiapartnerekért, hogy csak néhány dolgot említsek. Nincs idő a hezitálásra, gyors döntéseket kell hozni. Ezért is volt fontos, hogy olyan művészeti irányító álljon az együttes élén, aki ezt a tempót fel tudja vele venni. De természetesen Héja Domonkos továbbra is részt vesz a Danubia életében, a nagy produkciókban, rendszeresen dirigálja a zenekart.

■ *Az, hogy a bevételeik így megnöttek, az eddigi építkezésnek köszönhető vagy elkezdtek valamit teljesen másképp csinálni?*

– Is-is. Az üzleti gondolkodás nagyon fontos volt, főleg azért, mert nem éreztük azt, hogy a szakmai közeg különösebben támogató szándékú lenne velünk. Mintha egy teszten kellene részt vennünk, hogy így is életben maradunk-e vagy elvérzünk... Mi mindenestre megteszünk a fennmaradásért mindent, s most úgy látszik, sikerrel is járunk.

■ *Szeptember óta új művészeti vezetője van az együttesnek, Hámori Máté. Mennyire tudnak azonosan gondolkodni? S hogyan választották a fiatal karmestert? (Vele készült beszélgetésünket az 8. oldalon olvashatják – szerk.)*

– Sokat beszélgettünk a felügyelő bizottsággal a folytatásról, a megújulásról, s több lehetséges művészeti vezető neve is felmerült. Hámori Máté állt az első helyen, s már a legelső beszélgetésen eldől, őt kérjük fel erre a pozícióra. Remekül dolgozunk együtt, nagyon jó ötletei, kezdeményezései vannak. Bár igazán a megújulás a következő szezonban válik látványossá.

■ *A művészeti vezető tervei között a közönségépítéssel kapcsolatban is akadnak elképzelések...*

– Mi eddig nagyon jó helyzetben voltunk. A Zeneakadémiát minimális reklámmal megtudtuk tölteni, most pedig egy héttel a koncert előtt már nincs egy darab belépő sem, néha szakmai jegyeket sem tudunk adni... Viszont például a BMC-ben indult sorozatunk első estjén bizony meg kellett dolgozni a háromnegyed házért is. De már a második, ottani koncerten jobb volt a helyzet, be kellett látnunk, hogy más a közönség, mint az Akadémián.

■ *Még a Nemzeti Színházat is meg kell tölteniük...*

– Oda is sokan jöttek utánunk. Az új vezetéssel pedig sikerült jó kapcsolatot kialakítanunk. Ők és mi is keressük a téátrumban a zenekar számára legjobb lehetőségeket. Tavasszal folytatódik a nemzeti sorozatunk, amelynek lényege, hogy a nagyszínpadi produkciók mellé tematikában kapcsolódó koncerteket rendezünk. Az már biztos, hogy amikor színpadra kerül Gombrowicz Operettje, nekünk is kapcsolódik hozzá hangversenyünk. Lényeges az is, hogy emellett jelentős ifjúsági sorozatunk indul, amelynek lesz iskolai és óvodai része. Óbudán kezdjük ezeket a fellépéseket, jelenleg is egyeztetünk a KLIK-kel.

■ *Visszatérve a megnöött bevételekre: a jegyárakon változtattak vagy a koncertszámokon?*

– Nagyon sokat dolgozunk. A tavalyi év első felében 80 előadásunk volt összesen, az Erkel Színház produkciókkal. Az egész nyarat végigkoncerteztük, például az István, a királyban is mi muzsikáltunk. Novemberben hat különböző műsorban szerepeltünk, szóval nincs produkciós problémám. Arról nem is beszélve, hogy Óbudán is rendszeresen muzsikálunk, hagyományá vált az újévi koncertünk, a Társaskörben az óbudai Idősek Klubja számára rendezett előadást pedig majdnem dupláznunk kellett, akkora volt az érdeklődés. A jegyárak és koncertszám szempontjából egyaránt nagyon fontos, hogy a kommunikáción tudjunk változtatni a jövőben, erről írtam az igazgatói pályázatomba is. Ilyenek voltunk eddig, egytől húszig, most pedig új fejezetet nyitunk.

■ *Danubia 2.0?*

– Igen, mondhatjuk így is. Szükség van a váltásra, hiszen ami öt évvel ezelőtt sikeres marketingstratégia volt, az ma már egyáltalán nem működik. Sokkal gyorsabban kell reagálni mindenre, és az átalakulás, megújulás is ezt szolgálja.

■ *Hová szeretné pozícionálni a jövőben az együttest?*

– Hámori Mátéval közösen nagyon fontosnak tartjuk, hogy a 30-40 év közötti, kvalifikált fiatalokat megszólítsuk, erre szolgálunk az új helyszínek, az új műsorok. Az új művészeti vezetőnk tele van tervekkel, így akadnak majd a következő időszakban is jócskán különböző próbálkozások, kísérletek. A jövő szezonban bővítjük a zeneakadémiai előadásokat, folytatódik a BMC-s sorozat, gyerekeknek szóló programokat indítunk, és a crossover is műsoron marad. Ráadásul végre új, nagy irodába költöztünk, és a Hungarotonnál kaptunk próbatermet.

■ *Mivel lenne elégedett az újabb öt esztendő végén?*

– Azt gondolom, hogy a kultúrában, akár csak az oktatásban, jelentős átalakulás fog végbemenni. Nem is elsősorban a finanszírozásban, hanem strukturálisan. Azt gondolom, hogyha jól tudunk reagálni a változásokra, az már fél győzelem. Folyamatosan figyelni kell a piacot, hiszen ha valaki nem veszi fel a tempót, az nagyon könnyen el tud vérezni... Akadnak majd vesztesek, mi pedig szeretnénk a huszonöt éves jubileumot is megünnepelni.

R. Zs.